

Tanaz

Tanaz was een van de zeven jonge Afghanen die eind april bij Voordewindhond terecht kwamen. Tanaz ging aanvankelijk samen met haar zusje Kinah naar één opvanggezin.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Al gauw bleek dat Tanaz een stuk afwachtender en terughoudender was dan haar zus. Tanaz zocht dan ook in negen van de tien nieuwe situaties, en dat waren er veel, vooral steun bij Kinah. Dat is meestal niet goed voor de ontwikkeling en we gingen op zoek naar een opvanggezin voor een van de twee dames. Tanaz had inmiddels al besloten dat het opvanggezin waar ze zat bestond uit best aardige mensen bij wie je je heel fijn achter de oren kon laten kriebelen en daarom werd besloten Kinah onder te brengen bij het nieuwe opvanggezin. Dat bleek een schot in de roos: zowel Tanaz als Kinah bloeiden op en maakten enorme vorderingen op het gebied van zindelijkheid, gedrag en fysieke groei en ontwikkeling.

In de weken die volgden ontwikkelde Tanaz: zich op alle fronten: ze kreeg een hechte band met de andere viervoeters in het gezin maar ook met haar opvangfamilie.

Misschien heeft het te maken met het feit dat Tanaz qua gedrag nogal wat overeenkomsten heeft met de salukidame des huizes (nu op middelbare leeftijd) in haar jonge jaren, maar de opvangmensen, die zich heilig hadden voorgenomen alleen op Tanaz te passen, gingen zich steeds meer hechten aan deze Afgaanse schone en het idee dat er over onbepaalde tijd toch afscheid genomen moest worden van hun protégé werd een steeds minder prettig vooruitzicht.

Uiteindelijk werd de knoop dan ook maar doorgesneden, immers er waren altijd 4 honden in huis geweest dus waarom niet, en werd Rina gebeld met het verzoek om Tanaz te mogen adopteren. Het antwoord laat zich wel raden.

En zo kwam het dat er na verschillende opvanghonden, nu ook bij een van uw hondenbemiddelaars een herplaatser is "blijven plakken".

Tanaz had de boodschap in ieder geval prima begrepen, want sinds het ondertekenen van de adoptieovereenkomst laat ze zien dat ze toch echt wel wat Afghanen-puberstreken kent (spullen jatten, lekker doen waar je zelf zin in hebt, u kent het wel). Gelukkig weten we dat de puberteit vanzelf weer voorbij gaat. Maar eerlijk is eerlijk, ze gedraagt zich het grootste deel van de dag wel als een dame.

Hoe goed deze bemiddeling is, werd opgetekend uit de mond van de zesjarige zoon des huizes, die, toen hij hoorde dat Tanaz mag blijven verzuchtte, "Gelukkig, dat we nu weer 4 honden hebben; nu klopt het tenminste weer." Tsja geef hem een ongelijk!